

ROZSUDEK SOUDU (kasačního senátu)

18. prosince 2008*

Ve spojených věcech T-90/07 P a T-99/07 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky podané proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007, Genette v. Komise (F-92/05, dosud nezveřejněný ve Sb. VS), které směřují ke zrušení tohoto rozsudku,

Belgické království, zastoupené L. Van den Broeck a C. Pochet, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s L. Markeyem, avocat,

Komise Evropských společenství, zastoupená V. Jorisem a D. Martinem, jako zmocněnci,

účastníci řízení podávající kasační opravné prostředky (navrhovatelé),

příčemž dalším účastníkem řízení je:

* Jednací jazyk: francouzština.

Emmanuel Genette, úředník Komise Evropských společenství, s bydlištěm v Gorze (Francie), zastoupený M.-A. Lucasem, avocat,

žalobce v prvním stupni,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (kasační senát),

ve složení M. Jaeger, předseda, V. Tiili, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz a I. Pelikánová (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 19. září 2008,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Svými kasačními opravnými prostředky, podanými podle článku 9 přílohy I statutu Soudního dvora, se Belgické království a Komise domáhají zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 16. ledna 2007, Genette

v. Komise (F-92/05, dosud nezveřejněný ve Sb. VS, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Soud pro veřejnou službu zrušil rozhodnutí Komise ze dne 25. ledna 2005, jímž byla zamítnuta žádost E. Genettea ze dne 31. října 2004.

Právní rámec

- 2 Článek 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu Evropských společenství, ve znění před vstupem v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění uvedený služební řád (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130) (dále jen „dřívější služební řád“), stanoví:

„Úředník, který nastoupí do služebního poměru v jednom ze Společenství po:

- odchodu ze služby ve státní správě nebo ve vnitrostátní či mezinárodní organizaci,

[nebo]

- výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti,

může po svém [v okamžiku svého] jmenování uhradit Společenstvím buď pojistně matematickou protihodnotu, nebo paušální odkupní hodnotu nároků na starobní důchod, které mu vznikly na základě takové služby nebo činnosti.

V takovém případě stanoví úředníkům orgán, s přihlédnutím k platové třídě, do které byl úředník zařazen, počet let služby započitatelných pro důchod, které mu jsou započteny v rámci jeho vlastního systému za předchozí období na základě částky pojistně matematické protihodnoty nebo vrácených částek.“

- ³ Článek 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu, ve znění vyplývajícím z nařízení č. 723/2004 (dále jen „nový služební řád“), které na základě svého článku 2 vstoupilo v platnost dne 1. května 2004, stanoví:

„Úředník, který nastoupí do služebního poměru v jednom ze Společenství po:

- odchodu ze služby ve státní správě nebo ve vnitrostátní či mezinárodní organizaci,

[nebo]

- výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti,

může v období mezi svým jmenováním a dobou vzniku nároku na vyplácení starobního důchodu ve smyslu článku 77 služebního řádu uhradit Společenstvím kapitálovou hodnotu nároků na důchod vzniklých na základě takové služby nebo činnosti, jejíž výše je aktualizována ke dni skutečného převodu.

V takovém případě stanoví orgán, v němž úředník vykonává službu, s přihlédnutím k základnímu platu a věku úředníka a ke směnnému kurzu v den žádosti o převod, prostřednictvím obecných prováděcích ustanovení počet let služby započitatelných pro důchod, které mu jsou započteny v rámci důchodového systému Společenství za předcházející služební období na základě kapitálu převedeného, po odečtení částky představující kapitálové zhodnocení, mezi dnem žádosti o převod a skutečným dnem převodu.

Úředníci mohou využít této možnosti pro každý členský stát a dotčený penzijní fond pouze jednou.“

- 4 Podle článku 107a nového služebního řádu jsou „[p]řechodná ustanovení“ stanovena v příloze XIII uvedeného služebního řádu. Podle čl. 26 odst. 3 této přílohy:

„Úředníci, kteří podali žádost o převod ve stanovené lhůtě, ale odmítli nabídku, která jim byla učiněna, kteří nepodali žádost o převod v předem stanovené lhůtě, nebo jejichž žádost byla zamítnuta z důvodu podání po uplynutí uvedené lhůty, mají stále možnost podat nebo znovu podat uvedenou žádost nejpozději do 31. října 2004.“

- 5 Belgický zákon ze dne 21. května 1991, kterým se stanoví určité vztahy mezi belgickými důchodovými systémy a důchodovými systémy institucí mezinárodního práva veřejného, vyhlášený v *Moniteur belge* ze dne 20. června 1991, s. 13871 (dále jen „zákon z roku 1991“), ve svém článku 3 stanoví: „[k]aždý úředník může se souhlasem své instituce žádat o to, aby instituci byla uhrazena částka starobního důchodu připadající na činnosti a období předcházející jeho nástupu do služby instituce“. Tento zákon zavedl zvláštní systém převodu spočívající v převzetí práv, který je odvozen od modelu převodu pojistně matematické hodnoty stanoveného v čl. 11 odst. 2 přílohy VIII dřívějšího služebního řádu.

- 6 Článek 9 zákona z roku 1991 stanoví:

„Dokud se převzetí práv stanovené v článku 11 [zákona] nestane účinným, úředník může se souhlasem instituce vzít svou žádost o převod zpět. Toto zpětvzetí je konečné.“

- 7 Belgický zákon ze dne 10. února 2003, který upravuje převod nároků na důchod mezi belgickými důchodovými systémy a důchodovými systémy institucí mezinárodního práva veřejného, vyhlášený v *Moniteur belge* ze dne 27. března 2003, s. 14747 (dále jen „zákon z roku 2003“), změnil belgické právní předpisy použitelné na převod nároků na důchod nabytých v belgických důchodových systémech do důchodového systému Společenství. Tento zákon, použitelný na základě svého článku 29 na žádosti o převod podané od 1. ledna 2002, zavádí systém vyplacení příspěvků uhrazených v belgickém důchodovém systému, zvýšených o složené úroky, za paušální odkupní hodnotu. Podle těchto nových právních předpisů vede převod nároků nabytých v belgických důchodových systémech k okamžitému uhrazení kapitálu do důchodového systému Společenství.

8 Článek 4 zákona z roku 2003 stanoví:

„Úředník nebo dočasný zaměstnanec, který poté, co mu vznikl nárok na jeden nebo několik důchodů stanovených v čl. 3 [odst.] 1 [prvním až čtvrtém pododstavci], vstoupil do služby instituce, může se souhlasem této instituce žádat, aby byly převedeny na tuto instituci nebo do jejího penzijního fondu, na základě jeho účasti v těchto penzijních systémech za období předcházející jeho vstupu do služby instituce, částky stanovené v souladu s článkem 7 [...]“

9 Článek 9 odst. 1 zákona z roku 2003 stanoví:

„Žádost o převod se stává neodvolatelnou dnem, ke kterému Office [national des pensions] obdrží od instituce konečné potvrzení žádosti o převod podané úředníkem nebo dočasným zaměstnancem.“

10 Článek 194 belgického zákona ze dne 20. července 2006, týkajícího se různých předpisů, vyhlášeného v *Moniteur belge* ze dne 28. července 2006, s. 36940 (dále jen „zákon z roku 2006“), změnil článek 9 zákona z roku 1991, který nyní stanoví toto:

„Dokud se převzetí práv stanovené v článku 11 nestane účinným, úředník, který opustí instituci, aniž by mu vznikl nárok na starobní důchod, může se souhlasem instituce vzít svou žádost o převod zpět. Toto zpětvzetí je konečné.“

- 11 Podle článku 195 zákona z roku 2006 toto nové znění článku 9 zákona z roku 1991 nabylo účinnosti zpětně ke dni 1. května 2004.

Skutkový základ sporu

- 12 Skutkový základ sporu je vyložen v napadeném rozsudku takto:

„8 [Emmanuel Genette], narozený v roce 1968, před tím, než vstoupil do služby Komise dne 1. dubna 2000 se zařazením do platové třídy B 5 stupně 3, pracoval v Belgii v soukromém sektoru, od roku 1992 do roku 1996 jako osoba samostatně výdělečně činná a pak od roku 1996 do roku 2000 jako zaměstnanec.

9 Z těchto důvodů byl nejprve pojištěn u Institut national d'assurance sociale des travailleurs indépendants (dále jen ‚[Inasti]‘), dále pak u Office national des pensions (dále jen ‚ONP‘), důchodových systémů, do kterých přispíval, a tudíž nabyl u těchto institucí nárok na důchod.

10 Po svém jmenování na místo úředníka Společenství dne 1. ledna 2001 [E. Genette] žádal dopisem ze dne 13. července 2001 Komisi o převod nároků, kterých nabyl v belgických systémech osob samostatně výdělečně činných a zaměstnanců, do

důchodového systému Společenství. Tato žádost se zakládala na čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu ve znění před vstupem nařízení ze dne 22. března 2004 v platnost, jakož i na [...] článku 3 zákona z roku 1991.

- 11 Přípisem ze dne 11. června 2002 byl [E. Genetteovi] oddělením „Důchody a vztahy s bývalými zaměstnanci“ ředitelství B generálního ředitelství (GŘ) administrativy a personálu Komise sdělen počet dodatečných let služby započítatelných pro důchod v systému Společenství na základě Komisí vypočítané pojistně matematické protihodnoty důchodu nabytého v belgickém systému osob samostatně výdělečně činných. Pokud by [E. Genette] odešel do starobního důchodu dosažením věkové hranice 65 let, pojistně matematická protihodnota starobního důchodu roční částky ve výši 1 431,29 eur vypočítané [Inasti] by se zvýšila na 8 139,33 eur a počet dodatečných let služby započítatelných pro důchod v systému Společenství by činil jeden rok a devatenáct dní. Krom toho ho Komise informovala, že na základě článku 11 zákona z roku 1991 převezme jeho práva na důchod nabytá v Belgii od vyměření jeho starobního důchodu Společenství.

- 12 Dne 26. srpna 2002 byl [E. Genetteovi] touto službou zaslán podobný přípis týkající se nároků na starobní důchod, kterých nabyl jakožto zaměstnanec, jenž mu oznamoval, že při dosažení věkové hranice 65 let by se pojistně matematická protihodnota roční částky starobního důchodu ve výši 1 952,48 eur vypočítané ONP zvýšila na 11 102,79 eur a že počet odpovídajících let služby započítatelných pro důchod v systému Společenství by činil jeden rok, pět měsíců a pět dní.

- 13 Tyto přípisy oznamovaly žalobci, že od přijetí jeho souhlasu s návrhy, které obsahují, už jeho žádost o převod [ze dne 13. července 2001] nemůže být odvolána. Výše uvedené přípisy nicméně stanovily, že žádost může být výjimečně odvolána v případě, že jeho služba u Komise skončí před tím, než budou splněny podmínky požadované pro vznik nároku na starobní důchod Společenství na základě článku 77 služebního řádu.

14 Dne 17. července 2002 a 29. srpna 2002 [E. Genette] projevil svůj souhlas s návrhy Komise ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002.

15 [...]

16 [Emmanuel Genette] se před říjnem 2004 dozvěděl, že osobě, kterou znal a která vstoupila do služby Komise v roce 2003 a stejně jako on sám žádala podle služebního řádu, ve znění před vstupem nařízení ze dne 22. března 2004 v platnost, o převod svých nároků na důchod nabytých v belgickém systému zaměstnanců do systému Společenství, byla Belgií uhrazena částka odpovídající ročním pojistěním a odměně srovnatelné s jeho odměnou, která vedla k uznání dodatečných let služby v systému Společenství v podstatně významnějším rozsahu, než bylo uznání, na které měl on sám nárok.

17 Dne 31. října 2004 podal [E. Genette] u Komise na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu žádost, jejímž cílem bylo, aby Komise:

- rozhodla povolit mu, jak stanoví článek 9 zákona z roku 1991, zpětvzetí žádosti, kterou podal dne 13. července 2001 na základě tohoto zákona, směřující k převodu nároků na důchod nabytých v belgických důchodových systémech osob samostatně výdělečně činných a zaměstnanců do systému Společenství;

- rozhodla povolit mu, jak stanoví čl. 4 odst. 1 zákona z roku 2003, žádat převod jeho nároků na důchod na základě tohoto zákona.

- 18 Dne 2. února 2005 obdržel [E. Genette] oznámení o rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005 přijatém vedoucím oddělení ‚Důchody‘, které zamítlo jeho žádost ze dne 31. října 2004 [...] takto:
- 19 ‚[...] Žádáte [...], aby Vám bylo povoleno zaprvé zpětvzetí žádosti na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII [služebního řádu] o převod Vašich nároků na důchod nabytých u belgických důchodových systémů [Inasti] a ONP a již vyřízené systémy podle ustanovení zákona [z] roku 1991 a zadruhé podání nové žádosti, která by měla být vyřízena výše uvedenými systémy podle ustanovení zákona [z] roku 2003.
- 20 Návrhy, které vám byly zaslány Komisí dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 po oznámení převoditelné výše starobního důchodu učiněném [Inasti] a ONP, však jasně uváděly, že převod se stane neodvolatelným od přijetí Vašeho souhlasu s výše uvedenými návrhy dotčenou službou. V důsledku Vašeho přijetí byl převod Vašich nároků uskutečněn a spisy ONP a [Inasti] byly definitivně uzavřeny [orgánem oprávněným ke jmenování].
- 21 I když zákon [z] roku 1991 stanoví možnost »vzít zpět žádost o převod se souhlasem instituce« (článek 9 zákona [z] roku 1991), byla tato možnost stanovena v praxi na úrovni [i]nstitucí pouze ve výjimečných případech, uvedených ostatně v dopise s návrhem učiněným dotčené osobě: »Žádost může být výjimečně odvolána v případě, že služba dotčené osoby skončí před tím, než budou splněny podmínky požadované pro vznik nároku na důchod Společenství podle článku 77 [s]lužebního řádu.« Neexistuje tedy vůbec možnost zpětvzetí žádosti, ale odvolání operace ve velmi zvláštním případě.

22 Kromě toho ve svém rozsudku ze dne 9. listopadu 1989 ve spojených věcech 75/88, 146/88 a 147/88 stanovil Soudní dvůr Evropských společenství jasně rozdíl mezi dvěma rozdílnými právními řády, do nichž patří rozhodnutí týkající se jednak výpočtu převoditelné částky, a jednak přepočtu těchto aktiv na roky služby, přičemž každé z nich spadá pod soudní přezkum vlastní těmto řádům. Z toho vyplývá, že teoretická možnost zpětvzetí žádosti o převod stanovená belgickým zákonem je bez účinku, jestliže ji právní úprava Společenství nestanoví. Tak je tomu v tomto případě.

23 Za těchto podmínek je nemožné Vám povolit zpětvzetí již uzavřené žádosti a podání nové žádosti týkající se převodu, který byl náležitě uskutečněn.

24 Dne 22. dubna 2005 podal [E. Genette] prostřednictvím svého právního zástupce u Komise na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu stížnost proti spornému rozhodnutí.

25 Dne 10. června 2005 přijal generální ředitel GŘ personálu a administrativy jakožto orgán oprávněný ke jmenování [...] rozhodnutí ,jako odpověď na žádosti a stížnosti mnoha úředníků týkající se převodu nároků na důchod z belgického systému do systému Společenství, které bylo žalobci oznámeno dne 14. června 2005 elektronickou poštou a faxem [...]"

Řízení v prvním stupni a napadený rozsudek

- 13 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 26. září 2005 podal E. Genette žalobu, jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí vedoucího oddělení „Důchody“ „Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků“ (PMO) ze dne 25. ledna 2005 (dále jen „rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005“) a rozhodnutí generálního ředitele generálního ředitelství (GR) administrativy a personálu ze dne 10. června 2005 (dále jen „rozhodnutí ze dne 10. června 2005“). Tato žaloba byla zapsána pod číslem T-361/05.
- 14 Usnesením ze dne 15. prosince 2005 Soud na základě čl. 3 odst. 3 rozhodnutí Rady 2004/752/ES, Euratom ze dne 2. listopadu 2004 o zřízení Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (Úř. věst. L 333, s. 7) postoupil tuto věc k Soudu pro veřejnou službu. Žaloba byla zapsána v kanceláři tohoto soudu pod číslem F-92/05.
- 15 Návrhem došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu dne 8. května 2006 Belgické království požádalo o vstup do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Komise. Na základě čl. 115 odst. 1 a čl. 116 odst. 6 jednacího řádu Soudu, obdobně použitelného na Soud pro veřejnou službu na základě čl. 3 odst. 4 rozhodnutí 2004/752 až do vstupu jednacího řádu tohoto soudu v platnost, povolil předseda prvního senátu Soudu pro veřejnou službu na jednání usnesením ze dne 29. června 2006 toto vedlejší účastenství.
- 16 Napadeným rozsudkem zrušil Soud pro veřejnou službu rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005.

- 17 Soud pro veřejnou službu nejdříve zamítl námitku nepřijatelnosti vznesenou Komisí, která vycházela z podání žaloby po uplynutí lhůty stanovené v čl. 91 odst. 3 služebního řádu.
- 18 Dále měl za to, že návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí ze dne 10. června 2005, kterým byla zamítnuta stížnost podaná E. Genettem dne 22. dubna 2005 proti rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005, nejsou samostatná ve vztahu k návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005, a že jejich jediným předmětem je tedy návrh na zrušení tohoto posledně uvedeného rozhodnutí.
- 19 Soud pro veřejnou službu nejdříve přezkoumal návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005 v rozsahu, v němž směřovaly proti odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi zpětvzetí žádosti o převod nároků, jež nabyt v belgických důchodových systémech, do důchodového systému Společenství. V bodech 42 až 50 napadeného rozsudku Soud pro veřejnou službu nejprve vyložil návrhová žádání E. Genettea v tomto ohledu. Uvedl, že převod nároků nabytých ve vnitrostátních důchodových systémech do důchodového systému Společenství je operace obsahující dvě po sobě následující jednostranná rozhodnutí přijatá – na žádost dotčené osoby a za situace, kdy existuje přesně stanovená pravomoc – jednak entitou nebo entitami spravujícími dotčené vnitrostátní důchodové systémy, a jednak orgánem Společenství. Vzhledem k tomu, že podle článku 9 zákona z roku 1991 měla dotčená osoba právo žádat zrušení rozhodnutí přijatých entitami spravujícími belgické důchodové systémy, dokud převzetí práv stanovené v článku 11 téhož zákona nenabylo účinnosti, Soud pro veřejnou službu měl za to, že převod nároků je zcela zrušen, pokud je rozhodnutí orgánu, které stanoví uznání odpovídajícího počtu let služby v systému Společenství, rovněž zrušeno, a tedy že „souhlas instituce“ stanovený v článku 9 zákona z roku 1991 se může vztahovat pouze na zrušení rozhodnutí přijatého orgánem při převodu nároků na důchod. Proto rozhodl, že návrhová žádání směřující proti odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi zpětvzetí žádosti o převod ze dne 13. července 2001 musejí být vykládána jako směřující ke zrušení odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002.

- 20 Soud pro veřejnou službu dále v bodech 55 až 93 napadeného rozsudku přezkoumal otázku přípustnosti návrhových žádání směřujících ke zrušení odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002. Nejdříve uvedl, že žádost o zrušení zmíněných rozhodnutí, která byla podána po uplynutí lhůt pro podání opravných prostředků, byla nicméně odůvodněna novou a podstatnou skutečností spočívající ve vstupu v platnost nejdříve zákona z roku 2003 a poté čl. 26 odst. 3 přílohy XIII nového služebního řádu. Tato nová ustanovení podle něj změnila právní situaci E. Genettea, pokud jde o převod jeho nároků nabytých v belgických důchodových systémech do důchodového systému Společenství, a odůvodnila přezkum rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002. Výklad, podle něhož se na E. Genettea tato nová ustanovení nevztahovala, totiž mohl vést s ohledem na čl. 11 odst. 2 přílohy VII dřívějšího i nového služebního řádu k neodůvodněnému rozdílnému zacházení s úředníky, kteří převedli své nároky nabyté v belgických důchodových systémech do důchodového systému Společenství, a s úředníky, u nichž k takovému převodu nedošlo. Navíc zpětné použití těchto ustanovení na některé omezené kategorie úředníků, a nikoliv na E. Genettea vyvolává pochybnosti ohledně legality tohoto rozdílného zacházení s ohledem na zásadu legitimního očekávání.
- 21 Soud pro veřejnou službu měl dále za to, že žádost ze dne 31. října 2004, která směřovala k opětovnému přezkumu rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002, byla podána v přiměřené lhůtě, která začala běžet okamžikem, kdy se E. Genette s jistotou dozvěděl o nové a podstatné skutečnosti odůvodňující tuto žádost. Došel k závěru, že návrhová žádání směřující ke zrušení odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 jsou přípustná.
- 22 Konečně Soud pro veřejnou službu vyhověl návrhu E. Genettea na zrušení, když přijal první a třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterým bylo postiženo odůvodnění rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005, podle něhož se jednak převod nároků, kterých nabyl E. Genette v belgických důchodových systémech, do důchodového systému Společenství stal po vyjádření souhlasu dotčené osoby neodvolatelným, a jednak uvedený převod již nemohl být zrušen z toho důvodu, že neexistuje ustanovení práva Společenství, které by to umožňovalo.

- 23 Pokud jde o první žalobní důvod směřující ke zrušení, Soud pro veřejnou službu dospěl v bodech 103 až 110 napadeného rozsudku k závěru, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení v odůvodnění rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005, když založila své odmítnutí zrušit rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 na skutečnosti, že jejich přijetí vyjádřené E. Genettem je učinilo konečnými. Podle Soudu totiž, i když uvedené přijetí umožnilo nabytí platnosti zmíněných rozhodnutí, pouze uplynutí lhůt stanovených v bodech 90 a 91 služebního řádu je učinilo konečnými.
- 24 Pokud jde o třetí žalobní důvod směřující ke zrušení, Soud pro veřejnou službu dospěl v bodech 118 až 135 napadeného rozsudku k závěru, že Komise překročila rozsah pravomoci, kterou má na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII dřívějšího i nového služebního řádu, a dopustila se tak v rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005 nesprávného právního posouzení. Při neexistenci zvláštních ustanovení práva Společenství, jež by jej upravovaly, se na zrušení rozhodnutí o převodu nároků nabytých ve vnitrostátních důchodových systémech do důchodového systému Společenství použije judikatura Soudního dvora týkající se zrušení jakéhokoliv individuálního rozhodnutí zakládajícího práva. Poté, co Soud pro veřejnou službu dospěl k závěru, že zrušení rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 nemůže mít samo o sobě vliv na práva belgických důchodových systémů, rozhodl, že v projednávaném případě neexistují překážky, které by bránily tomu, aby Komise učinila to, o co ji žádal E. Genette.
- 25 Dále Soud pro veřejnou službu přezkoumal v bodech 137 a 138 napadeného rozsudku návrhová žádání směřující ke zrušení odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi předložení nové žádosti o převod nároků, kterých nabyl v belgických důchodových systémech, do systému Společenství. Měl za to, že je třeba zrušit také toto odmítnutí, jelikož jeho odůvodnění je stejně jako odůvodnění postiženo nesprávným právním posouzením, na němž bylo založeno odmítnutí zrušit rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002.

Ke kasačním opravným prostředkům

Řízení

- 26 Návrhy došlými kanceláři Soudu dne 26. března 2007 a 29. března 2007 podaly Belgické království ve věci T-90/07 P a Komise ve věci T-99/07 P projednávané kasační opravné prostředky.
- 27 Dne 30. června 2007 ve věci T-90/07 P a dne 3. července 2007 ve věci T-99/07 P předložil E. Genette své kasační odpovědi. Belgické království dopisem ze dne 3. května 2007 ve věci T-90/07 P a Komise dopisem ze dne 8. května 2007 ve věci T-99/07 P se vzdaly možnosti předložit kasační odpověď.
- 28 Dopisem došlým kanceláři Soudu dne 13. července 2007 ve věci T-99/07 P požádala Komise a dopisem došlým kanceláři Soudu dne 17. července 2007 ve věci T-90/07 P požádalo Belgické království podle čl. 143 jednacího řádu o možnost předložit repliku. Rozhodnutími ze dne 25. července 2007 a 30. července 2007 předseda kasačního senátu těmto žádostem vyhověl, přičemž omezil rozsah spisů účastníků řízení pouze na otázky přípustnosti. Repliky a dupliky byly předloženy ve stanovených lhůtách.
- 29 Písemná část řízení byla ukončena dne 27. prosince 2007 ve věci T-99/07 P a dne 28. ledna 2008 ve věci T-90/07 P.

- 30 Dopisem došlým kanceláři Soudu dne 29. ledna 2008 Komise v souladu s článkem 146 jednacího řádu uvedla, že si přeje být vyslechnuta Soudem za tím účelem, aby ústně přednesla svá vyjádření ve věci T-99/07 P. Dopisy došlými kanceláři Soudu dne 19. února 2008 podalo Belgické království podobnou žádost ve věci T-99/07 P a T-90/07 P. V těchto dopisech Belgické království krom toho v souladu s články 50 a 144 jednacího řádu žádalo o spojení věcí T-99/07 P a T-90/07 P pro účely ústní části řízení a rozsudku. Dopisy došlými kanceláři Soudu dne 29. února 2008 Komise a dne 11. března 2008 E. Genette předložili svá vyjádření k této žádosti o spojení věcí.
- 31 Na základě zprávy soudkyně zpravodajky rozhodl Soud (kasační senát) o zahájení ústní části řízení ve věcech T-99/07 P a T-90/07 P. Usnesením ze dne 4. července 2008 předseda kasačního senátu nařídil spojení těchto věcí pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 32 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v člancích 64 a 144 jednacího řádu vyzval Soud účastníky řízení, aby odpověděli na několik písemných otázek. Žádosti bylo vyhověno ve stanovených lhůtách.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 33 Belgické království navrhuje, aby Soud zrušil napadený rozsudek.

34 Komise navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadený rozsudek;
- prohlásil za nepřipustnou žalobu podanou E. Genettem k Soudu pro veřejnou službu;
- podpůrně, prohlásil tuto žalobu za neopodstatněnou;
- rozhodl, že ona a E. Genette ponесou vlastní náklady tohoto řízení a řízení zahájeného před Soudem pro veřejnou službu.

35 Emmanuel Genette navrhuje, aby Soud:

- zamítl kasační opravné prostředky;
- podpůrně, vyhověl jeho návrhovým žádáním vzneseným v prvním stupni;
- uložil Belgickému království a Komisi náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

- 36 Emmanuel Genette především navrhuje, aby kasační opravné prostředky podané Belgickým královstvím a Komisí byly prohlášeny za nepřijatelné z toho důvodu, že nenavrhují, nebo nenavrhují řádně, aby bylo úplně nebo částečně vyhověno některému z návrhových žádání vznesených v prvním stupni v souladu s požadavky čl. 139 odst. 1 písm. b) jednacího řádu.
- 37 Ve věci T-90/07 P E. Genette namítá, že Belgické království se omezilo na to, že navrhuje zrušení napadeného rozsudku. Kasační opravný prostředek je tak zbaven užitečného účinku, protože kdyby mu bylo vyhověno, Soud pro veřejnou službu nebo Soud nemůže pro neexistenci návrhových žádání v tomto smyslu vyhovět Belgickému království v jeho návrhových žádáních vznesených v prvním stupni, jak jsou uvedena v bodě 32 napadeného rozsudku. Krom toho tento nedostatek nemůže být zhojen odkazem na návrhová žádání Komise ve věci T-99/07 P, jak navrhuje Belgické království.
- 38 Ve věci T-99/07 P se E. Genette dovolává toho, že Komise řádně nenavrhl, k čemu má dojít v případě zrušení napadeného rozsudku Soudem. Návrhová žádání Komise směřující k tomu, aby žaloba podaná E. Genettem k Soudu pro veřejnou službu byla prohlášena za nepřijatelnou nebo podpůrně za neopodstatněnou, jsou nepřijatelná, jelikož se jedná o nová návrhová žádání, která mění předmět sporu v prvním stupni. Vzhledem k tomu, že Komise nevznesla přípustná návrhová žádání směřující k tomu, aby bylo vyhověno jejím návrhovým žádáním v prvním stupni, je bezpředmětné a v rozporu s řádným výkonem spravedlnosti, aby Soud rozhodl o návrhových žádáních tohoto orgánu směřujících ke zrušení, takže kasační opravný prostředek podaný tímto orgánem musí být odmítnut jako nepřijatelný.

- 39 Belgické království a Komise navrhují zamítnout námitky nepřijatelnosti vznesené E. Genettem proti jejich kasačním opravným prostředkům.

Závěry Soudu

- 40 Skutečnost, že v kasačních opravných prostředcích nejsou uvedena návrhová žádání směřující k tomu, aby bylo úplně nebo částečně vyhověno návrhovým žádáním vzneseným v prvním stupni ve smyslu čl. 139 odst. 1 písm. b) jednacího řádu, neodůvodňuje to, aby zmíněné kasační opravné prostředky byly odmítnuty jako nepřijatelné, pokud obsahují návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu v souladu s čl. 139 odst. 1 písm. a) uvedeného jednacího řádu.
- 41 Užitečný účinek takového kasačního opravného prostředku je totiž za takových okolností zachován, jelikož i když Soud vyhoví návrhovým žádáním navrhovatelů směřujícím ke zrušení, neukončí tím řízení, ale vrátí účastníky řízení do stejné situace, v jaké byli před přijetím napadeného rozsudku. Soud, který bude rozhodovat s konečnou platností o sporu, ať již se bude jednat o Soud pro veřejnou službu, nebo o samotný Soud, podle toho, jak Soud využije možnosti, kterou mu přiznává čl. 13 odst. 1 přílohy I statutu Soudního dvora, bude povinen zohlednit návrhová žádání vznesená uvedeným účastníkem řízení v prvním stupni a buď jim úplně nebo částečně vyhoví, nebo je zamítne, aniž by mohl založit své zamítnutí na okolnosti, že tato návrhová žádání před ním nebyla vznesena (viz v tomto smyslu obdobně usnesení Soudního dvora ze dne 14. prosince 2006, Meister v. OHIM, C-12/05 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 107).
- 42 V projednávaném případě je nesporné, že Belgické království navrhuje zrušení napadeného rozsudku. Pokud Soud vyhoví kasačnímu opravnému prostředku a úplně

nebo částečně zruší uvedený rozsudek, soud, který bude rozhodovat s konečnou platností o sporu, bude muset zohlednit návrhová žádání vznesená v prvním stupni Belgickým královstvím na podporu Komise.

- 43 Stejně tak – bez ohledu na otázku, zda, jak tvrdí E. Genette, návrhová žádání Komise v rámci kasačního prostředku neodpovídají návrhovým žádáním v prvním stupni – není zpochybňováno, že Komise právoplatně navrhuje zrušení napadeného rozsudku. Pokud tudíž Soud vyhověl kasačnímu opravnému prostředku a úplně nebo částečně zruší uvedený rozsudek, soud, který bude rozhodovat s konečnou platností ve věci samé, bude povinen zohlednit návrhová žádání vznesená v prvním stupni Komise, přičemž nepoužije důvody, které byly předloženy na podporu zmíněných návrhových žádání poprvé v rámci kasačního opravného prostředku (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, Recueil, s. I-1981, bod 59).
- 44 Proto je třeba zamítnout námitky nepřijatelnosti vznesené E. Genettem proti oběma projednávaným kasačním opravným prostředkům.

K věci samé

- 45 Ve věci T-90/07 P se Belgické království dovolává čtyř důvodů kasačního opravného prostředku na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení napadeného rozsudku. První důvod vychází z toho, že Soud pro veřejnou službu neměl pravomoc k posouzení přípustnosti žádosti ze dne 31. října 2004 s ohledem na belgické právo, a podpůrně z toho, že se dopustil nesprávného právního posouzení ve výkladu belgického práva, který provedl v napadeném rozsudku. Druhý důvod vychází z nesprávného právního posouzení, kterým je postiženo zrušení odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi předložení nové žádosti o převod. Třetí důvod vychází

z nesprávného právního posouzení, kterým je postíženo určení přípustnosti návrhových žádání směřujících ke zrušení odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002. Konečně čtvrtý důvod vychází z porušení zásady právní jistoty.

⁴⁶ Ve věci T-99/07 P Komise opírá svůj návrh na zrušení napadeného rozsudku o čtyři důvody kasačního opravného prostředku. První důvod vychází z toho, že Soud pro veřejnou službu rozhodl *ultra petitem*, když změnil předmět sporu. Druhý důvod vychází z překročení pravomoci Soudu pro veřejnou službu, jakož i z porušení práva na obhajobu. Třetí důvod v podstatě vychází z nesprávného právního posouzení účinku souhlasu E. Genettea s návrhy předloženými Komisí v jejích rozhodnutích ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002. Konečně čtvrtý důvod vychází z porušení čl. 11 odst. 2 přílohy VIII dřívějšího služebního řádu, podpůrně z porušení pravidel použitelných na zrušení individuálních rozhodnutí zakládajících práva, překročení pravomoci Soudu pro veřejnou službu, porušení zásady ochrany práva na obhajobu a z nesprávného skutkového posouzení a ještě podpůrněji z nesprávného právního posouzení, kterým je postíženo zrušení odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002.

⁴⁷ Soud má v projednávaném případě za to, že řádný výkon spravedlnosti odůvodňuje, aby byl nejprve přezkoumán první důvod kasačního opravného prostředku dovolávaný Belgickým královstvím ve věci T-90/07 P, který vychází z toho, že Soud pro veřejnou službu neměl pravomoc k posouzení přípustnosti žádosti ze dne 31. října 2004 s ohledem na belgické právo a podpůrně z nesprávného právního posouzení, kterým je postížen výklad belgického práva provedený v napadeném rozsudku, jakož i první důvod kasačního opravného prostředku vznesený Komisí ve věci T-99/07 P, který vychází z toho, že Soud pro veřejnou službu rozhodl *ultra petitem*, když změnil předmět sporu.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vznesenému Belgickým královstvím ve věci T-90/07 P, který vychází z toho, že Soud pro veřejnou službu neměl pravomoc k posouzení přípustnosti žádosti ze dne 31. října 2004 s ohledem na belgické právo, a podpůrně z nesprávného právního posouzení, kterým je postižen výklad belgického práva provedený v napadeném rozsudku

– Argumenty účastníků řízení

48 Belgické království tvrdí, že Soud pro veřejnou službu v podstatě překročil meze své pravomoci, když posuzoval přípustnost žádosti ze dne 31. října 2004, a v důsledku toho přípustnost žaloby podané k němu, s ohledem na článek 9 zákona z roku 1991 a článek 194 zákona z roku 2006. Tím porušil pravidla rozdělení pravomocí mezi právním řádem Společenství a belgickým právním řádem.

49 Podle Belgického království se Soud pro veřejnou službu dopustil krom toho nesprávného právního posouzení ve výkladu článku 9 zákona z roku 1991, ve znění platném před vstupem (pozměňujícího) zákona z roku 2006 v platnost, a článku 194 tohoto posledně uvedeného zákona, když měl na základě těchto ustanovení za to, že žádost ze dne 31. října 2004 a konečně také žaloba mu předložená jsou přípustné. V každém případě žádost ze dne 31. října 2004 měla být přezkoumána s ohledem na článek 9 zákona z roku 1991, ve znění vycházejícím ze zákona z roku 2006, z něhož výslovně vyplývá, že zpětvzetí žádosti o převod je možné pouze v případě předčasného odchodu dotčeného úředníka, jak stanoví článek 77 služebního řádu.

50 Konečně Belgické království navrhuje zamítnutí námitek nepřípustnosti vznesených E. Genettem proti tomuto důvodu kasačního opravného prostředku.

- 51 Emmanuel Genette navrhuje zamítnutí důvodu kasačního opravného prostředku jako neopodstatněného v rozsahu, v němž vznáší výtku nedostatku pravomoci, a jeho odmítnutí jako nepřijatelného, a v každém případě zamítnutí důvodu jako neopodstatněného v rozsahu, v němž vznáší výtku vycházející z nesprávného právního posouzení.
- 52 Výtka vycházející z toho, že Soud pro veřejnou službu neměl pravomoc k výkladu belgického práva, není opodstatněná, jelikož soud Společenství má podle judikatury pravomoc vykládat vnitrostátní právo, pokud na takovém výkladu závisí použití normy služebního řádu, a tedy legalita rozhodnutí Komise.
- 53 Pokud jde o výtku vycházející z nesprávného výkladu belgického práva, E. Genette tvrdí, že je nepřijatelná, jelikož přejímá výtku již vznesenou a zamítnutou v prvním stupni. Podpůrně uvádí, že tato výtka by měla být zamítnuta jako neopodstatněná a v každém případě jako neúčinná. Není opodstatněná, jelikož v napadeném rozsudku byl článek 9 zákona z roku 1991 vyložen v souladu se zásadami Společenství použitelnými v oblasti a s ohledem na záměry belgického zákonodárce. V každém případě je neúčinná, protože se týká pouze odůvodnění uvedeného v napadeném rozsudku jen pro úplnost, a vůbec se netýká hlavního odůvodnění tohoto rozsudku.

– Závěry Soudu

- 54 Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku Belgické království v podstatě kritizuje body 49 a 50 napadeného rozsudku, v nichž Soud pro veřejnou službu rozhodl s ohledem na článek 9 zákona z roku 1991, že až do doby, než se převzetí práv stane účinným, má dotčená osoba právo žádat zrušení rozhodnutí přijatých entitami spravujícími belgické důchodové systémy, a měl za to, že v projednávaném případě bude převod nároků nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech do důchodového systému Společenství zcela zrušen, pokud by byla rozhodnutí Komise ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 rovněž zrušena. Jak zdůrazňuje Belgické království, toto konstatování uvedené v napadeném rozsudku bylo základem pro

posouzení, ze strany Soudu pro veřejnou službu, předmětu a konečně také přípustnosti žaloby směřující primárně ke zrušení odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi zpětvzetí jeho žádosti o převod ze dne 13. července 2001, vzhledem k tomu, že samotné zrušení odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi předložení nové žádosti o převod je pouze důsledkem zrušení odmítnutí zpětvzetí uvedené žádosti o převod, jak vyplývá ze znění bodu 1 výroku ve spojení s bodem 138 odůvodnění napadeného rozsudku. Soud pro veřejnou službu totiž na základě tohoto konstatování v napadeném rozsudku nově vymezil hlavní předmět žaloby na neplatnost, směřující ke zrušení rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005, jako zrušení odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002.

55 Z konstatování kritizovaných v rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vyplývá, že Soud pro veřejnou službu při posouzení předmětu, a konečně i přípustnosti návrhových žádání směřujících ke zrušení odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi zpětvzetí jeho žádosti ze dne 13. července 2001 implicitně, ale nutně v napadeném rozsudku konstatoval, že v důsledku rozhodnutí přijatého Komisí na základě žádosti o převod ze dne 31. října 2004 mohla být rozhodnutí Institut national d'assurances sociales pour les travailleurs indépendants (Inasti) a Office national des pensions (ONP) týkající se výpočtu částky nároků nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech bez dalšího v belgickém právním řádu zrušena.

56 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 11 odst. 2 druhého pododstavce přílohy VIII dřívějšího služebního řádu orgán, u nějž je úředník ve službě, stanoví počet let služby započítatelných pro důchod, které započítá v rámci svého vlastního systému, na základě výše nároků na důchod, kterých uvedený úředník nabyl ve vnitrostátních důchodových systémech před vstupem do služby u tohoto orgánu. Z tohoto ustanovení vyplývá, že orgán Společenství nemá jinou povinnost než přeměnit na počet let služby započítatelných pro důchod ve svém důchodovém systému výši nároků na důchod vypočítanou entitami spravujícími vnitrostátní důchodové systémy, v nichž dotčený úředník nabyl nároky před svým vstupem do služby Společenství. Výpočet převoditelné výše nároků na důchod naproti tomu spadá pouze do pravomoci entit spravujících vnitrostátní důchodové systémy dotčené převodem (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 1989, Bonazzi-Bertottilli a další v. Komise, 75/88, 146/88 a 147/88, Recueil, s. 3599, bod 17). Krom toho každému členskému státu přísluší, aby si zvolil a zavedl konkrétní prostředky umožňující výkon možnosti přiznané úředníkům

Společenství převést nároky, kterých nabyli ve vnitrostátních důchodových systémech, do důchodového systému Společenství (rozsudek Soudního dvora ze dne 20. října 1981, Komise v. Belgie, 137/80, Recueil, s. 2393, bod 18).

57 Rozhodnutí týkající se jednak výpočtu výše nároků na důchod, které mají být převedeny, a jednak přeměny těchto nároků na počet let služby započítatelných pro důchod v důchodovém systému Společenství spadají do odlišných právních řádů a vztahuje se na ně soudní přezkum vlastní těmto řádům (rozsudek Bonazzi-Bertottilli a další v. Komise, bod 56 výše, bod 19; rozsudky Soudu ze dne 15. prosince 1998, Bang-Hansen v. Komise, T-233/97, Recueil FP, s. I-A-625 a II-1889, bod 39, a ze dne 18. března 2004, Radauer v. Rada, T-67/02, Recueil FP, s. I-A-89 a II-395, bod 31). Pouze vnitrostátní orgány a soudy mají pravomoc rozhodovat o žádostech nebo soudních sporech týkajících se rozhodnutí o výpočtu nároků nabytých úředníky Společenství ve vnitrostátních důchodových systémech a přísluší dotčeným úředníkům, aby předložili takové žádosti nebo soudní spory těmto orgánům nebo soudům v souladu s postupy stanovenými použitelným vnitrostátním právem.

58 V projednávaném případě z napadeného rozsudku vyplývá, že po podání žádosti ze dne 13. července 2001 entity spravující dotčené belgické důchodové systémy, a sice Inasti a ONP, přijaly rozhodnutí týkající se výpočtu nároků nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech podle ustanovení v té době použitelného zákona z roku 1991. Kdyby, jak se domníval Soud pro veřejnou službu v napadeném rozsudku, se žádost ze dne 31. října 2004 týkala zejména zrušení – podle článku 9 zákona z roku 1991 – rozhodnutí Inasti a ONP týkajících se výpočtu nároků nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech, šlo by o otázku, která by spadala do belgického právního řádu a do pravomoci pouze belgických orgánů nebo soudů.

59 Když Soud pro veřejnou službu konstatoval, že v důsledku rozhodnutí přijatého Komisí na základě žádosti ze dne 31. října mohla být rozhodnutí Inasti a ONP týkající se

výpočtu nároků nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech bez dalšího v belgickém právním řádu zrušena podle článku 9 zákona z roku 1991, překročil tudíž meze své pravomoci.

- 60 Z toho vyplývá, že v napadeném rozsudku Soud pro veřejnou službu nemohl, aniž by zasáhl do pravomocí vyhrazených Belgickému království, konstatovat, že podle článku 9 zákona z roku 1991 jsou rozhodnutí Inasti a ONP o výpočtu nároků nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech na žádost dotčené osoby bez dalšího zrušena v případě, že Komise zruší svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002, aby nově vymezil jako hlavní předmět návrhových žádání odmítnutí Komise zrušit svá posledně uvedená rozhodnutí.
- 61 Je tedy třeba přijmout první důvod kasačního opravného prostředku vznesený Belgickým královstvím ve věci T-90/07 P.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vznesenému Komisí ve věci T-99/07 P, který vychází z toho, že Soud pro veřejnou službu rozhodl *ultra petitum*, když změnil předmět sporu

– Argumenty účastníků řízení

- 62 Komise tvrdí, že Soud pro veřejnou službu rozhodl *ultra petitum*, když zrušil odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002. Z návrhu došlého dne 26. září 2005 a předtím ze žádosti ze dne 31. října 2004 a ze stížnosti ze dne

22. dubna 2005 výslovně vyplývá, že hlavním předmětem žaloby podané k Soudu pro veřejnou službu nebylo zrušení rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002.

63 Emmanuel Genette navrhuje odmítnutí tohoto důvodu kasačního opravného prostředku jako nepřipustného a podpůrně jeho zamítnutí jako neopodstatněného.

64 Emmanuel Genette namítá nepřipustnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku s ohledem na čl. 139 odst. 2 jednacího řádu z důvodu, že mění předmět žaloby podané k Soudu pro veřejnou službu. Samotná Komise v prvním stupni tvrdila, že předmětem žaloby bylo zrušení odmítnutí zrušit rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002.

65 Podpůrně E. Genette tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný z právního ani skutkového hlediska. Vzhledem k tomu, že Soud pro veřejnou službu vyhověl návrhovým žádáním uvedeným v návrhu na zahájení řízení, když zrušil rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005, nemůže se mít za to, že překročil objektivní meze sporu. Krom toho předmět, který on sám vymezil ve své žalobě v prvním stupni, není relevantní, protože sloužil pouze k tomu, aby žaloba nebyla odmítnuta jako nepřipustná. Ostatně v řízení v prvním stupni uvedl podpůrnou argumentaci vycházející z předpokladu, že předmětem jeho žaloby je odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002. Konečně soud Společenství disponuje posuzovací pravomocí při určení předmětu žaloby na základě objektivní analýzy obsahu žaloby, což Soud pro veřejnou službu v projednávaném případě provedl.

66 V každém případě E. Genette poznamenává, že Soud pro veřejnou službu musel i bez návrhu a objektivně přezkoumat otázky přípustnosti, které vyplývaly ze žaloby a které patří mezi otázky veřejného pořádku, a nebyl v tomto ohledu vázán argumenty účastníků řízení. Tak v projednávaném případě došel k nezávislému posouzení předmětu žaloby.

– Závěry Soudu

- ⁶⁷ Nejdříve je třeba přezkoumat námitku nepřipustnosti vznesenou E. Genettem, která v podstatě vychází z toho, že Komise tím, že předložila tento důvod kasačního opravného prostředku, měla v úmyslu předložit Soudu spor s větším rozsahem, než byl spor, o němž rozhodl Soud pro veřejnou službu.
- ⁶⁸ Z článku 225a ES, čl. 11 odst. 1 přílohy I statutu Soudního dvora a čl. 138 odst. 1 písm. c) jednacího řádu vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesně vymezovat kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, které tento návrh konkrétně podporují (usnesení Soudu ze dne 10. března 2008, *Lebedef-Caponi v. Komise*, T-233/07 P, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 24 a 25; rozsudek Soudu ze dne 12. března 2008, *Rossi Ferreras v. Komise*, T-107/07 P, dosud nezveřejněný ve Sb. VS, body 26 a 27).
- ⁶⁹ Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že zrušení, o němž rozhodl Soud pro veřejnou službu, překračuje zrušení, kterého se domáhal E. Genette ve svém návrhu. I kdyby Komise změnila svůj názor na předmět sporu, takový důvod kasačního opravného prostředku, který v podstatě zpochybňuje kvalifikaci hlavního předmětu žaloby přijatou Soudem pro veřejnou službu v napadeném rozsudku, nemůže být považován za důvod, jehož následkem je předložení Soudu sporu s větším rozsahem, než byl spor, o němž rozhodl Soud pro veřejnou službu. Krom toho splňuje podmínky přípustnosti stanovené jednacím řádem, a proto musí být považován za přípustný.

- 70 Proto je třeba zamítnout námitku nepřipustnosti vznesenou E. Genettem.
- 71 Pokud jde o opodstatněnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, použitelného na řízení před Soudem pro veřejnou službu v souladu s čl. 7 odst. 1 přílohy I téhož statutu, a podle čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu musí žaloba mimo jiné obsahovat předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů. Žaloba tak představuje návrh na zahájení řízení, v němž má žalobce povinnost vymezit předmět sporu (viz obdobně rozsudky Soudního dvora ze dne 25. září 1979, Komise v. Francie, 232/78, Recueil, s. 2729, bod 3, a ze dne 6. dubna 2000, Komise v. Francie, C-256/98, Recueil, s. I-2487, bod 31; usnesení Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2007, Belgie v. Komise, C-242/07 P, Sb. rozh. s. I-9757, bod 41).
- 72 Krom toho, vzhledem k tomu, že soud Společenství, jenž má rozhodnout o žalobě na neplatnost, nemůže rozhodnout *ultra petitem*, nemůže jít zrušující výrok nad rámec návrhu žalobce (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. září 1999, Komise v. AssiDomän Kraft Products a další, C-310/97 P, Recueil, s. I-5363, bod 52 a citovaná judikatura).
- 73 V tomto ohledu je třeba uvést, jak vyplývá z bodů 40 a 41 napadeného rozsudku, že E. Genette před Soudem pro veřejnou službu tvrdil, že „předmětem jeho žádosti [není] zrušení [...] rozhodnutí [ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002], ale to, aby Komise povolila zpětvzetí jeho žádosti o převod [ze dne 13. července 2001]“, a že „[r]ozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 by zůstala beze změny, i kdyby Komise vyhověla jeho žádosti“. Krom toho jak vyplývá z bodu 41 napadeného rozsudku, sám E. Genette před Soudem pro veřejnou službu tvrdil, že zrušení rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 není v této fázi možné a že v každém případě by bylo myslitelné pouze za podmínky, která ještě nebyla splněna, že belgické orgány by případně na základě žaloby k belgickým soudům přijaly podle zákona z roku 2003 nová rozhodnutí týkající se částek, jež mají být převedeny do důchodového systému Společenství. Emmanuel Genette tedy v řízení v prvním stupni tvrdil, že jeho návrhová žádání na zrušení

odmítnutí Komise povolit zpětvzetí žádosti o převod ze dne 13. července 2001 nemohou být vykládána jako směřující ke zrušení odmítnutí Komise zrušit rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002.

74 Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že Soud pro veřejnou službu nemohl, jak to učinil v bodě 50 napadeného rozsudku, nově vymezit jako hlavní předmět žaloby zrušení odmítnutí Komise zrušit rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 29. listopadu 2007, *Stadtwerke Schwäbisch Hall a další v. Komise*, C-176/06 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 25).

75 Komise tedy právem tvrdí, že Soud pro veřejnou službu rozhodl *ultra petitem*, když v projednávaném případě, jak vyplývá z bodu 1 výroku ve spojení s bodem 136 odůvodnění napadeného rozsudku, zrušil odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002, obsažené v rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005.

76 Proto je třeba přijmout první důvod kasačního opravného prostředku vznesený Komisí ve věci T-99/07 P.

77 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Soud pro veřejnou službu nemohl, aniž by zasáhl do pravomocí vyhrazených Belgickému království a aniž by rozhodl *ultra petitem*, nově vymezit jako hlavní předmět žaloby podané E. Genettem zrušení odmítnutí Komise zrušit rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002. Napadený rozsudek musí být tudíž zrušen v rozsahu, v němž provedl takovou novou kvalifikaci.

78 Krom toho, vzhledem k tomu, že Soud pro veřejnou službu rozhodl *ultra petitem*, když změnil předmět sporu, který mu byl předložen, je třeba zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž zrušuje odmítnutí Komise zrušit svá rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002, obsažené v rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005. Konečně vzhledem k tomu, že zrušení odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi předložení nové žádosti o převod je pouze důsledkem zrušení odmítnutí zrušit rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002 (viz bod 54 výše), je třeba zrušit napadený rozsudek rovněž v rozsahu, v němž zrušuje odmítnutí Komise povolit E. Genetteovi předložení nové žádosti o převod, obsažené v rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005.

79 Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek je třeba zrušit v plném rozsahu.

K žalobě podané v prvním stupni

80 V souladu s čl. 13 odst. 1 přílohy I statutu Soudního dvora, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný, může Soud v případě zrušení rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu vydat sám rozhodnutí ve sporu, pokud to stav sporu dovoluje.

81 Tak je tomu v projednávaném případě. Soud totiž má k dispozici veškeré skutečnosti nezbytné k rozhodnutí o žalobě.

Argumenty účastníků řízení

- 82 Ve věci T-99/07 P Komise vyzývá Soud, aby v případě, že zruší napadený rozsudek a rozhodne, že sám rozhodne o sporu, prohlásil žalobu za nepřipustnou z toho důvodu, že žádost ze dne 31. října 2004 v rozsahu, v němž se týká toho, aby E. Genetteovi bylo povoleno zpětvzetí žádosti o převod ze dne 13. července 2001, je bezpředmětná, protože ve služebním řádu neexistuje právní základ k udělení takového povolení. Článek 9 zákona z roku 1991 rovněž nemůže představovat právní základ požadovaného povolení, jelikož služební řád tak nestanoví. Působnost ustanovení služebního řádu totiž nemůže záviset na obsahu vnitrostátního práva. Rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005 nemůže být tedy považováno za akt nepříznivě zasahující do právního postavení E. Genettea, který zakládá v jeho prospěch právo na podání žaloby. Podpůrně Komise tvrdí, že žaloba má být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 83 V prvním stupni Komise, na jejíž podporu vstoupilo do řízení Belgické království jako vedlejší účastník, rovněž navrhovala, aby žaloba byla odmítnuta jako nepřipustná, a podpůrně zamítnuta jako neopodstatněná. Námitky nepřipustnosti vznesené Komisí před Soudem pro veřejnou službu na podporu těchto návrhových žádání vycházely z opožděného předložení návrhu na zahájení řízení s ohledem na lhůtu stanovenou v čl. 91 odst. 3 služebního řádu, jakož i z nepřipustnosti žádosti ze dne 31. října 2004 z důvodu neodvolatelného charakteru rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002, neexistence nové skutečnosti odůvodňující tuto žádost a opožděného podání této žádosti s ohledem na požadavek dodržení přiměřené lhůty.
- 84 Emmanuel Genette tvrdí, že Komise, která ani zdaleka nenavrhuje, aby bylo vyhověno jejím návrhovým žádáním v prvním stupni, vznáší před Soudem nová návrhová žádání. Předkládá mimo jiné nový důvod, vycházející z toho, že neměla pravomoc rozhodnout o žádosti ze dne 31. října 2004. Tento důvod se zakládá na novém vymezení předmětu sporu, kterým již není, jak Komise tvrdila v prvním stupni, zrušení jejích rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002, ale zrušení žádosti o převod ze dne 13. července 2001. I kdyby tento důvod nebyl nový, musí být odmítnut jako nepřipustný, neboť je v kasačním opravném prostředku formulován nejednoznačně.

85 Emmanuel Genette krom toho v prvním stupni navrhol, aby byla žaloba prohlášena za přípustnou, a v důsledku toho byly námitky nepřipustnosti vznesené Komisí zamítnuty.

Závěry Soudu

86 Vzhledem k tomu, že podmínky přípustnosti žaloby podle článků 90 a 91 služebního řádu jsou nepominutelné podmínky řízení, náleží soudu Společenství, aby je v případě potřeby přezkoumal i bez návrhu (rozsudky Soudu ze dne 11. července 1996, Ortega Urretavizcaya v. Komise, T-587/93, Recueil FP, s. I-A-349 a II-1027, bod 25, a ze dne 29. ledna 1998, Affatato v. Komise, T-157/96, Recueil FP, s. I-A-41 a II-97, bod 21; usnesení Soudu ze dne 20. srpna 1998, Collins v. Výbor regionů, T-132/97, Recueil FP, s. I-A-469 a II-1379, bod 12, a ze dne 15. prosince 1998, de Compte v. Parlament, T-25/98, Recueil FP, s. I-A-629 a II-1903, bod 38). Jeho přezkum není omezen na námitky nepřipustnosti vznesené účastníky řízení (viz rozsudky Soudu ze dne 12. prosince 1996, Stott v. Komise, T-99/95, Recueil, s. II-2227, bod 22, a ze dne 8. ledna 2003, Hirsch v. ECB, T-94/01, T-152/01 a T-286/01, Recueil FP, s. I-A-1 a II-27, bod 16 a citovaná judikatura).

87 Články 90 a 91 služebního řádu podřizují přípustnost žaloby podmínce, že tato žaloba je podána proti aktu, který nepříznivě zasahuje do právního postavení. Za akty, které nepříznivě zasahují do právního postavení, mohou být považovány pouze akty, které bezprostředně a okamžitě ovlivňují právní situaci dotčených osob (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. ledna 1987, Stroggili v. Účetní dvůr, 204/85, Recueil, s. 389, bod 6; rozsudek Affatato v. Komise, bod 86 výše, bod 21). Krom toho z judikatury vyplývá, že odmítnutí orgánu oprávněného ke jmenování (dále jen „OOJ“) vyhovět žádosti úředníka podané podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu nemůže představovat akt nepříznivě zasahující do právního postavení, pokud OOJ nemá pravomoc přijmout opatření, která jsou po něm požadována (rozsudek Soudu ze dne 10. února 1999, Hecq a SFIE v. Komise, T-35/98, Recueil FP, s. I-A-11 a II-41, bod 30).

88 Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě byla žádost ze dne 31. října 2004 podána na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu, má Soud za to, že je třeba ověřit i bez návrhu, zda rozhodnutí napadená v rámci žaloby, a sice rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005 a rozhodnutí ze dne 10. června 2005, mohou nepříznivě zasahovat do právního postavení E. Genettea ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

89 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 11 odst. 2 přílohy VIII dřívějšího služebního řádu krom toho, že je určen k tomu, aby umožnil koordinaci mezi vnitrostátními důchodovými systémy a důchodovým systémem Společenství, má za cíl dosáhnout toho, aby nároky nabyté úředníky Společenství v členském státě, bez ohledu na jejich případně omezený nebo podmíněný či budoucí charakter nebo na to, že neumožňují okamžité vyplácení důchodu, mohly být ve prospěch dotčeného úředníka zachovány a být zohledněny v důchodovém systému, v němž bude pojištěn na konci svého pracovního života, v projednávaném případě v důchodovém systému Společenství (rozsudek Komise v. Belgie, bod 56 výše, bod 12).

90 Z těchto úvah vyplývá, že cílem „možnosti“ zmíněné v čl. 11 odst. 2 přílohy VIII dřívějšího služebního řádu je přiznat úředníkům Společenství právo, jehož výkon závisí pouze na jejich volbě (rozsudek Komise v. Belgie, bod 56 výše, bod 13).

91 V projednávaném případě využil E. Genette možnosti stanovené v čl. 11 odst. 2 přílohy VIII dřívějšího služebního řádu, když na základě zákona z roku 1991 podal žádost o převod ze dne 13. července 2001. V důsledku toho entity spravující dotčené belgické důchodové systémy, a sice Inasti a ONP, na jedné straně a Komise na straně druhé jednaly koordinovaně za tím účelem, aby Inasti a ONP přijaly – v souladu s podmínkami stanovenými v tomto ohledu zákonem z roku 1991 – rozhodnutí o výpočtu výše nároků na důchod nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech a aby Komise přijala v souladu s čl. 11 odst. 2 přílohy VIII dřívějšího služebního řádu a jeho všeobecnými prováděcími ustanoveními rozhodnutí ze dne 11. června 2002 a 26. srpna 2002, kterými přemění tyto nároky na počet let služby započítatelných v důchodovém systému Společenství, v závislosti na věku, v němž E. Genette začal přispívat do uvedeného důchodového systému, a s výhradou splnění určitých dodatečných

podmínek. Tato rozhodnutí měla dvojí účinek, a sice zachování – v belgickém právním řádu – výše nároků nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech v jeho prospěch a, s výhradou splnění dodatečných podmínek, zajištění – v právním řádu Společenství – zohlednění těchto nároků v důchodovém systému Společenství podle věku, v němž E. Genette začal přispívat do uvedeného důchodového systému.

92 Ze samotného znění žádosti ze dne 31. října 2004 vyplývá, že tato žádost má za základ údajnou protiprávnost zákona z roku 1991, „vzhledem k tomu, že systém převzetí nároků stanovený [tímto] zákonem [...] je podle [E. Genettea] diskriminační a v rozporu s čl. 11 odst. 2 přílohy VIII [dřívějšího] služebního řádu“ a „[ž]e systém převzetí nároků stanovený zákonem [...] z roku 1991 je v rozporu jak s čl. 11[odst.] 2 [dřívějšího] služebního řádu, tak se zásadou rovného zacházení, částka, která má být převedena, pokud jde o E. Genettea, vypočítaná Inasti dne 3. ledna 2002 a dne 13. února 2002 ONP, [...] ani] rozhodnutí [...] ze dne] 11. června 2002 a 26. srpna 2002, pokud jde o dodatečný počet let služby započítatelných pro důchod na tomto základě, nejsou správné“. Podle žádosti ze dne 31. října 2004 „[měla] Komise dát za těchto podmínek svůj souhlas k tomu, aby [E. Genette] požádal belgickou správu na základě článku 9 zákona z roku 1991 o zpětvzetí žádosti [...]o převod ze dne] 13. července 2001 na základě tohoto zákona a aby podal novou žádost na základě čl. [4 odst. 1] zákona [...]z roku] 2003“.

93 Žádost ze dne 31. října 2004 tak byla založena na zpochybnění toho, že Inasti a ONP použily zákon z roku 1991 pro účely výpočtu nároků nabytých E. Genettem v belgických důchodových systémech. Přitom podle judikatury připomenuté v bodě 57 výše, v souladu se zásadou rozdělení pravomocí, která vyplývá z čl. 11 odst. 2 druhého pododstavce přílohy VIII dřívějšího služebního řádu, spadá takové zpochybnění, které se týká použití vnitrostátního práva entitami spravujícími vnitrostátní důchodové systémy, do vnitrostátního právního řádu, a proto pouze do pravomoci vnitrostátních orgánů nebo soudů, přičemž předložení věci posledně uvedeným soudům může popřípadě vyústit v žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podanou Soudnímu dvoru podle článku 234 ES.

- 94 Proto čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec přílohy VIII dřívějšího služebního řádu zbavuje Komisi jakékoliv pravomoci k tomu, aby rozhodovala o zpochybnění týkajícím se v podstatě použití zákona z roku 1991 entitami Inasti a ONP na případ E. Genettea a aby na tomto základě povolila E. Genetteovi požadovat od zmíněných entit, aby zrušily rozhodnutí, která již byla přijata na základě zákona z roku 1991, a aby přijaly nová rozhodnutí na základě zákona z roku 2003.
- 95 Za těchto podmínek nelze mít za to, že když Komise rozhodnutím ze dne 25. ledna 2005 a rozhodnutím ze dne 10. června 2005 zamítla žádost ze dne 31. října 2004, přijala akt, který bezprostředně a okamžitě zasahuje do právního postavení E. Genettea a jeho postavení podle služebního řádu.
- 96 Z toho vyplývá, že zamítnutí žádosti ze dne 31. října 2004 obsažené jak v rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005, tak v rozhodnutí ze dne 10. června 2005 nemůže být považováno za akt nepříznivě zasahující do právního postavení E. Genettea ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu.
- 97 Aniž je tudíž třeba rozhodnout o přípustnosti argumentace Komise uvedené v bodě 82 výše nebo o opodstatněnosti námitek nepřípustnosti zmíněných v bodě 83 výše, musí být žaloba v rozsahu, v němž směřuje proti zamítnutí žádosti ze dne 31. října 2004 obsaženému jak v rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005, tak v rozhodnutí ze dne 10. června 2005, prohlášena za nepřípustnou.
- 98 Pokud jde o skutečnost, že v odpověď na otázky Soudu a na jednání E. Genette tvrdil, že jeho žaloba je namířena rovněž proti zamítnutí žádosti směřující k získání pomoci Komise podle článku 24 služebního řádu, která byla implicitně uvedena v žádosti ze dne 31. října 2004, je třeba zdůraznit, že žádost podaná na základě čl. 90 odst. 1 služebního

řádu musí být dostatečně výslovná a přesná k tomu, aby umožnila Komisi konkrétně zjistit obsah rozhodnutí, o jehož přijetí je žádána.

99 Jak zdůraznila Komise na jednání, v projednávaném případě neobsahuje žádost ze dne 31. října 2004 žádný výslovný a přesný údaj umožňující vyložit tuto žádost, dokonce ani s velkou vstřícností, jako směřující k získání pomoci Komise v souladu s článkem 24 služebního řádu. Proto samotné rozhodnutí ze dne 25. ledna 2005 nemůže být vykládáno jako implicitní zamítnutí žádosti o pomoc podle článku 24 služebního řádu.

100 Pokud jde o skutečnost, že podle E. Genettea ze stížnosti ze dne 22. dubna 2005 vyplývá, že Komise nepřijala opatření, které jí ukládá služební řád, když mu i bez návrhu nepomohla v jednání před belgickými správními a soudními orgány, je třeba zdůraznit, že neposkytnutí pomoci orgánu svým úředníkům a zaměstnancům v souladu s článkem 24 služebního řádu představuje akt nepříznivě zasahující do právního postavení ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu pouze tehdy, pokud má orgán povinnost pomoci nezávisle na jakékoliv žádosti svých úředníků nebo zaměstnanců.

101 Přitom podle judikatury přísluší v zásadě dotčenému úředníkovi, aby podal žádost o pomoc orgánu, k němuž přísluší, a pouze za určitých výjimečných okolností může mít orgán Společenství povinnost bez předchozí žádosti úředníka a z vlastního podnětu poskytnout určitou pomoc (rozsudek Soudního dvora ze dne 12. června 1986, Sommerlatte v. Komise, 229/84, Recueil, s. 1805, bod 20).

102 V projednávaném případě ze spisu nevyplývá žádná výjimečná okolnost, konkrétně žádná pomoc, která byla individuálně poskytnuta některým úředníkům nacházejícím se

ve srovnatelné situaci jako E. Genette a která by odůvodnila to, aby Komise přijala v jeho ohledu pomoc z vlastního podnětu (viz v tomto smyslu rozsudek Sommerlatte v. Komise, bod 101 výše, body 21 a 22).

103 Z toho vyplývá, že nečinnost Komise v projednávaném případě nepředstavuje akt nepříznivě zasahující do právního postavení ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

104 Nicméně je třeba zohlednit, že E. Genette zároveň se stížností ze dne 22. dubna 2005 výslovně podal žádost o pomoc podle článku 24 služebního řádu směřující k tomu, aby Komise „[r]ozhodla o tom, že mu poskytne finanční a technickou pomoc při jednání před belgickými správními a soudními orgány, jehož cílem je zpochybnit soulad rozhodnutí, která přijaly belgické orgány ve vztahu k němu na základě belgického zákona ze dne 21. května 1991, s právem Společenství“. Tato žádost byla výslovně zamítnuta Komisí v rozhodnutí ze dne 10. června 2005, které v tomto ohledu představuje akt nepříznivě zasahující do právního postavení.

105 Podle ustálené judikatury musí každé žalobě proti aktu nepříznivě zasahujícímu do právního postavení, který vydá OOJ, obecně nutně předcházet správní stížnost, která byla výslovně nebo konkludentně zamítnuta. Žaloba podaná před tím, než je skončen tento postup před zahájením soudního řízení, je z důvodu svého předčasného charakteru nepřijatelná podle čl. 91 odst. 2 služebního řádu (usnesení Soudního dvora ze dne 23. září 1986, Du Besset v. Rada, 130/86, Recueil, s. 2619, bod 7; rozsudek Soudu ze dne 20. června 1990, Marcato v. Komise, T-47/89 a T-82/89, Recueil, s. II-231, bod 32, a usnesení Soudu ze dne 4. prosince 1991, Moat a TAO/AFI v. Komise, T-78/91, Recueil, s. II-1387, bod 3).

106 Jak vyplývá z judikatury vyložené v bodě 86 výše, vzhledem k tomu, že jde nepominutelnou podmínku řízení, přísluší soudu Společenství přezkoumat ji i bez návrhu.

- 107 I kdyby v projednávaném případě žaloba směřovala také proti zamítnutí žádosti o pomoc podle článku 24 služebního řádu, kterou podal E. Genette zároveň se stížností ze dne 22. dubna 2005, této žalobě nepředcházela v tomto ohledu správní stížnost vyžadovaná čl. 91 odst. 2.
- 108 Z toho plyne, že žaloba musí být v každém případě odmítnuta jako nepřijatelná.

K nákladům řízení

- 109 V souladu s čl. 148 prvním pododstavcem jednacího řádu, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soud vydá sám rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 110 Podle čl. 87 odst. 2 prvního pododstavce téhož jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 144 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 111 Nicméně podle článku 88 jednacího řádu, jenž se použije na kasační opravné prostředky podané orgány na základě článku 144 a článku 148 druhého pododstavce téhož jednacího řádu, ve sporech mezi Společenstvími a jejich zaměstnanci nesou v zásadě orgány vlastní náklady.

- 112 V souladu s čl. 87 odst. 4 prvním pododstavcem jednacího řádu, který je použitelný v projednávaném případě, členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady.
- 113 Za těchto podmínek E. Genette ponese vlastní náklady související s řízením před Soudem pro veřejnou službu, tak s tímto řízením. Komise ponese vlastní náklady související s řízením před Soudem pro veřejnou službu, tak s tímto řízením. Belgické království, které vstoupilo do řízení před Soudem pro veřejnou službu jako vedlejší účastník a které nepožadovalo, aby E. Genetteovi byla uložena náhrada nákladů tohoto řízení, ponese vlastní náklady související s řízením před Soudem pro veřejnou službu, tak s tímto řízením.

Z těchto důvodů

SLOUD (kasační senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 16. ledna 2007, Genette v. Komise (F-92/05, dosud nezveřejněný ve Sb. VS), se zrušuje.**
- 2) Žaloba podaná E. Genettem k Soudu pro veřejnou službu ve věci F-92/05 se odmítá jako nepřijatelná.**

- 3) **Emmanuel Genette ponese vlastní náklady související jak s řízením před Soudem pro veřejnou službu, tak s tímto řízením.**
- 4) **Komise ponese vlastní náklady související s řízením před Soudem pro veřejnou službu, tak s tímto řízením.**
- 5) **Belgické království ponese vlastní náklady související s řízením před Soudem pro veřejnou službu, tak s tímto řízením.**

Jaeger

Tiili

Martins Ribeiro

Czúcz

Pelikánová

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. prosince 2008.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	II - 3865
Skutkový základ sporu	II - 3870
Řízení v prvním stupni a napadený rozsudek	II - 3875
Ke kasačním opravným prostředkům	II - 3879
Řízení	II - 3879
Návrhová žádání účastníků řízení	II - 3880
K přípustnosti	II - 3882
Argumenty účastníků řízení	II - 3882
Závěry Soudu	II - 3883
K věci samé	II - 3884
K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vznesenému Belgickým královstvím ve věci T-90/07 P, který vychází z toho, že Soud pro veřejnou službu neměl pravomoc k posouzení přípustnosti žádosti ze dne 31. října 2004 s ohledem na belgické právo, a podpůrně z nesprávného právního posouzení, kterým je poškozen výklad belgického práva provedený v napadeném rozsudku	II - 3886
– Argumenty účastníků řízení	II - 3886
– Závěry Soudu	II - 3887
K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vznesenému Komisí ve věci T-99/07 P, který vychází z toho, že Soud pro veřejnou službu rozhodl <i>ultra petitem</i> , když změnil předmět sporu	II - 3890
– Argumenty účastníků řízení	II - 3890
– Závěry Soudu	II - 3892
K žalobě podané v prvním stupni	II - 3895
Argumenty účastníků řízení	II - 3896
Závěry Soudu	II - 3897
K nákladům řízení	II - 3903